

Říkají sice mnozí: k čemu ten neb onen spolek. Avšak jako cti-hodný a oprávněný jest každý stav, v němž člověk spravedlivě a poctivě se žíví, tak oprávněn jest každý spolek, jímž jest sdružené úsilí stejného povolání k snadnějšímu dosažení svého cíle.

I spolky vojenských vysloužilců mohou a budou blahodárně působiti. Vždyť jsou to spolky mužů, kteří přísahali, že věrně hájiti budou svého krále a svou vlast. Jsou to spolky mužů, kteří v službě vojenské naučili se pořádku a přísné kázni. Proto i nyní milý vojenský vysloužilci máte však pořádek udržovati a pěstovati. I nyní máte hájiti krále a vlast proti tajným spolkům a spiklencům, kteří svým převráceným učením již tu a tam začínají ohrožovati trůny královské a základy společnosti lidské podkopávati.

Na tuto povinnost má vás stále pamatovati ten skvostný nový spolkový prapor, jež jste sobě poříditi nemalou vaší obětavostí milostivou štědrostí našeho dobrotivého císaře pána, vzácnou dobročinností vznešeného protektora Nejjasnějšího arcivévodky polního maršálka Albrecha, jakož i zvláštní přízní milostivé matky praporu Její Výsosti Nejjasnější arcivévodkyně Marie Terezie Virtenberské. Vysokým a šlechtným těmto dárcům a svým příznivcům vzdejte také povinné díky nejhlubší – a to vroucí a zbožnou upomínkou.

S novým praporem učiníte dnes, milí vojáci, úmluvu, a to úmluvu před tváří všech pozvaných velevážených pánů a paní hostů. Tato úmluva vaše dojde také dnešním církevním požeháním a zatloukáním praporních hřebů do žerdi svého potvrzení. A víte, jakou úmluvu se svým praporem obnovíte? Milí vysloužilci! Prapor váš vyvolil si mne za svého tlumočníka a já seč jsem, přičiním se, bych vám několika slovy onu úmluvu čili vaší povinnost vysvětlil a v srdce vložil.

Ve vojsku svolává se „Pozor! Hab acht!“ Nuže vojáci, i já v této slavnostní chvíli volám k vám: Pozor! A proto pozor, co vám s

pomocí Boží povím. Pojednání. Úlohu, kterou vám nový prapor, ač není to prapor válečný, nýbrž pokoje, přiděluje, vypsals již náměstek Kristův, svatý Petr, těmito slovy: Všecky ctěte, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále v uctivosti mějte.“

Nuže vysloužilci i vy: Všecky ctěte, bratrstvo milujte, Pán a spasitel náš dal Vám nové přikázání řka: Milujte se vespolek, jakož já jsem miloval Vás. Obsah pak této lásky vyložil dalšími slovy: Jakož chcete, aby Vám lidé činili, vy jim podobně činite, co jste učinili jednomu z mých nejmenších, mě jste učinili. Těmito slovy učil Kristus, abychom nikým nepohrdali, každého, byť pobloudilého co tvora Božího sobě vážili a jej milovali, a možno-li nám bez nebezpečí s ním i obcovali a na cestu pravou, na cestu spásy ho uváděli. Podle tohoto učení a vzorů Syna Božího i vy vojínové vysloužilci všecky ctěte, zvláště mezi sebou jeden druhého si všímejte a sobě važte, jeden druhého k dobrému nabádejte. Nikdo mezi vámi nebudiž vám příliš nízkým, nikdo příliš prostým, neboť často pod kabátem prostého vojína tluče srdce zlaté, srdce to nejkrásnější. Tak toho žádá na vás i láska křesťanská, která nikoho nevyklučujíc, všecky zahrnuje, pročez všecky ctěte.

Všecky ctěte, ale bratrstvo milujte.

Ovšem my všichni jsme dítky téhož otce nebes, všichni jedněmi slovy k němu voláme „Otče náš“, všichni jsme bratři a sestry vespolek, ale u Vás, drazí vysloužilci, může se ono slovo bratrstvo vztahovati k užšímu kruhu vaší jednoty spolkové. Vy tvoříte jedno tělo duchovní, jste, jak dí svatý apoštol, „jedni druhých údové“. Ale jako v našem těle všickni údové v jeden celek dokonalý spojeni jsou a jako jeden úd slouží druhému, tak i vy milí vojáci máte býti jedno tělo duchovní, máte býti jedna mysl, jedno srdce, jedna duše, by vás spojovala láska ta nejušlechtilejší – láska bratrská byla zajisté také popřední pohnutka, když před třemi lety – 1881- pomýšleli jste na utvoření

vašeho ctihodného spolku. A věru sloužit jeden druhému v nemoci a v stáří navzájem a podporovati se v počestném průvodu, až ku hrobu doprovoditi se, toť účel posvěcený již samou lidskostí, toť cíl šlechetný a bohumilý zároveň.

Ale již k jiné lásce vybízí vás ten nový krásný prapor váš, jenž v několika okamžicích zavlaže již nad hlavami vašimi. Všecky ctěte, ale bratrstvo milujte. S některými lidmi spojil nás dobrotivý Bůh tak, že více nám na nich záleží, že více na nich lpíme, nežli na jiných. Svazek, který nás v užší celek pojí, jest svazek rodinné lásky, svazek krve, svazek přátelství, svazek víry, svazek povolání, svazek řeči. Jest to láska k národu.